

موسوعة العاشق

شیخ اشرف شهاب الدین سهروردی

تلمذ: عادالدین ابن عربشاه یزدی

سدۀ مشتم مجري

به الفمام شرح موسوعة العاشق

تصحیح و توضیح
نجیب مایل هروی

اتشارات مولن

فهرست مطالب

I مقدمه مصحح

هفت	منظمه های عرفانی
نه	شهاب شهید
دوازده	مونس العشاق
پانزده	ناظم مونس العشاق (عربشاه یزدی)
بیست و هشت	ستینندگی و فلسفه ستیزی عربشاه
سی و پنج	قدرت شاعری عربشاه و چگونگی کار او در نظم مونس العشاق
چهل و شش	شرح مونس العشاق
پنجاه و دو	توصیف نسخه ها و چگونگی کار مصحح

II مونس العشاق

(متن منظوم)

۹-۳	حمد و ثنای بار تعالی
۱۳-۹	نعت نبی (ص)
۱۶-۱۳	معراج النبی (ص)
۱۹-۱۶	صفت عشق و اشاره به احوال خود
۲۷-۱۹	تصدیر و تقویم و بیان علت به نظم آوردن مونس العشاق

شن / مونس العشاق

٣٢-٤٧	مفتيح رساله، بهاريه و ترتيب رساله
٣٣-٣٢	بيان نفي فلسفى
٣٤-٣٣	بيان نفي وحدت وجودى
٤٤-٤٤	بيان شناخت نفس و جان و تن
٤٦-٤٥	فصل اول
٥٠-٤٦	فصل دوم
٥٤-٥٠	فصل سوم
٥٦-٥٤	فصل چهارم
٦٠-٥٦	فصل پنجم
٦٨-٦٠	فصل ششم
٧٣-٦٨	فصل هفتم
٧٤-٧٣	فصل هشتم
٧٧-٧٤	فصل نهم
٧٨-٧٧	فصل دهم
٨٠-٧٨	فصل يازدهم
٨٢-٨٠	فصل دوازدهم
٨٦-٨٢	ستايش عشق و عشاق
٩٠-٨٦	خاتمه
٩١	اختلاف نسخه ها

III شرح مونس العشاق

(١٣٢-١٠٧)

III توسيعات و معانی لغات

(١٦٦-١٣٣)

مقدمه

بسم الله الرحمن الرحيم

صلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَزَكَّرَهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
صَدَّ حَمْدَهُ وَثَنَاءَ جَانِ دَمَادِهِ وَزَوْ صُورَتَ آبَ وَخَاکَ آدَمَ
بَرَّ حَضُورَتَ ذَوَالجَلَالِ اُولَهَ قَيْوَمَ قَدِيمَ وَحَسَى سَرْمَدَ

I منظومه‌های عرفانی

پیداست و آشکار که ادبیات فارسی تصرف - چه به صورت منثور و چه به هیأت منظوم - بر آب و ناب و جذایت و کشش و حتی نکامل و تداوم و غنای زبان و ادب فارسی تأثیری بسزا و درخور گذاردۀ است، به طوری که، به ویژه، اگر تاریخ شعر فارسی را در زمینهٔ جمیع قالبهای شعر فارسی به بررسی بگیریم اذعان خواهیم کرد که اگر مفاهیم نازک و خیالات باریک صوفیان دیده‌ور و متفسّر به هیأت شعر و نظم فارسی تجلی نمی‌کرد، بدون تردید شعر مذهبی و ستایشی فارسی دری از نیرو و توانایی معنایی برخوردار نبود که بتواند

ادبیات منظوم فارسی را به مرحله‌ای درفشان و ستایش آمیز برساند و گاری ادبیات منظوم دری را از سنگلاخ تاریخ در دنای هزار و اندی ساله که فارسی زبانان گرفتار آن بوده‌اند - تازان و خرامان بدر آورد.

به هرگونه، یک گوشه از گوشه‌های ادبیات فارسی تصوف، منظومه‌های ارزشمند و پرمطلب صوفیانه است که نمودگار پیشترینه آموزه‌های تصوف می‌باشد. ولی برغم سزاواری و اهمیتی که این گونه منظومه‌ها دارند تاکنون - نه در زبان فارسی و نه در زبانهای دیگر - تحقیقی تطبیقی و پژوهشی تکوینی و تأملی گسترده و درخور آنها صورت نپذیرفته است^۱. امروزه که بخش قابل توجه این منظومه‌ها، اعم از مشهورهای آن مانند حدیقه و منظومه‌های عطار و مثنوی معنوی، و نامعروفهای آن مانند مصباح الراوح بردسیری کرمانی، منظومه‌های اوحدی و سلطان ولد و شاه داعی شیرازی و عماد فقیه و اسیری لاهیجی و جامی و قاسم انوار و غیره عرضه و منتشر شده، و بعضی دیگر مانند منظومه‌های آذری طوسی و نوربخشن و غیره به صورت مخطوط شناسانیده شده است، ۱. البته بعضی از محققان گفتارهایی کلی و غیرطبیقی پیرامون منظومه‌های عرفانی - آن هم درباره شاهکارهای آن مانند حدیقه سنایی، منطق الطیر عطار و دیگر منظومه‌های او و مثنوی مولانا بلخی - نوشته‌اند، از آن جمله است هرمان آن در تاریخ ادبیات فارسی، ترجمة رضازاده شفق، تهران، ۱۳۶۵، ص ۱۲۸ - ۱۸۴، ا. برتلس: تصوف و ادبیات تصوف، ترجمه سیروس ایزدی، تهران، ۱۳۶۵، ص ۸۱ به بعد؛ فروزانفر: شرح احوال و نقد و تحلیل آثار فردالدین عطار نیشاپوری، تهران، ۱۳۵۳، که پیرامون الهی نامه، منطق الطیر و مصیبت نامه عطار بحث کرده است.

II شهاب شهید

یحیی فرزند حبیش فرزند امیرک ملقب به شهاب‌الدین و معروف به شیخ اشراق و شیخ شهید و شیخ مقتول، زاده در سهورود به سال ۵۴۹ و مقتول ۵۸۷ ه. ق، بی‌تردید یکی از

۱. می‌دانیم که مصباح‌الهداية و مفتاح الكفاية کاشی ترجمة متصرفانه عوارف المعارف شهاب‌الدین عمر سهوروی (م ۶۲۲) است به طوری که نظم و ترتیب مطالب در مصباح پخت تر می‌نماید، و نیز فراپدی در مصباح هست که در عوارف نیست.